

21. Forslag [til Lov om Ændringer i Lov Nr. 72 af 1. April 1910 om Udvidelse af Statens Seruminstitut m. m. (Sundhedsminister Rubow). [A. Sp. 4339—C. Sp. 393].

Fremsat i Folketinget $\frac{6}{2}$ (F. Sp. 4033). 1. Beh. $\frac{8}{2}$ (F. Sp. 4188). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Weygaard [Sekr.], V. S. Petersen, Borgbjerg, Chr. Hansen, Simonson, Holger Larsen, Hedelund [Form.], Chr. Søgaard, Svend Nielsen, Raunkjær, J. C. A. Larsen, Hendriksen, Johannes Lou, C. J. F. Sven og Elna Munch). Betænkning (B. Sp. 1791) afgiven $\frac{13}{3}$. (Ordfører: Hedelund). 2. Beh. $\frac{15}{3}$ (F. Sp. 5120 — Weygaard var Udvalgets Ordfører i Hedelunds Forfald). 3. Beh. $\frac{16}{3}$ (F. Sp. 5184). *Oversendt til Landstinget.*

Ved Sygekasseloven af 14. Juli 1927 bortfaldt Statskassens Tilskud til Sygekassernes Udgifter til Medicin, saaledes at Kasserne nu ikke længere, saaledes som det tidligere var Forudsætningen, fik fuld Dækning for Merudgifterne til *de kronisk syge Medlemmer*. Da Ministeriet maa erkende, at Udgifterne til Lægemidler til kronisk syge i visse Tilfælde kan virke meget tyngende, har dette overvejet, om der paa anden Maade kunde tilvejebringes en *Lettelse for Sygekasserne*, f. Eks. ved at de Helbredelsesmidler, som er af særlig livsvigtig Karakter for Patienterne, og som kan tænkes at tynde paa de enkeltes og Kassernes Budget, kan fremstilles og fordeles saa billigt som muligt. Ministeriet har i denne Forbindelse særlig hæftet Opmærksomheden paa Midler som *Insulin* og de *Leverpræparater*, som nu anvendes mod ondartet Anæmi. Det særlige ved disse Midler er, at de maa anvendes til Stadighed og saaledes medfører en konstant og sædvanligvis meget betydelig Udgift for Patienterne (Sygekasserne).

De nævnte Midler *fremstilles* ikke paa Apotekerne, men *i private kemiske Virksomheder og sælges gennem Apotekerne*. Ministeriet vilde imidlertid finde, at der paa disse Omraader maatte ligge en *naturlig Opgave for Seruminstituttet*, der dels burde have Adgang til om fornødent at fremstille disse Midler, dels maatte kunne indkøbe Præparaterne hos alt bestaaende eller nyoprettede Virksomheder, saaledes at Udleveringen til Forbrugerne kunde finde Sted fra Institutet til Priser, som er godkendte af Ministeriet, jfr. den i § 5 i Lov Nr. 72 af 1. April 1910 om Udvidelse af Statens Seruminstitut indeholdte Bemyndigelse for Ministeriet til at fastsætte Priserne for Institutets Præparater. I den nævnte Lovs § 1 er *Seruminstitutkets Virksomhed* imidlertid *begrænset* til at omfatte antidifterisk Serum og andre Arter af Serum, og det